

Ritva Aalto

hall.jäs. 2014 – 2017

Lisätietoja fidealistilta:

Eläköidyin vuoden 2017 alussa Taidekoulu Estradin rehtorin työstä. Johdin rytmimusiikin, sirkus- ja teatteritaiteen opetusta antavan taiteen perusopetuksen oppilaitosta reilut 6 vuotta. Osan ajasta olin myös Esittävien taiteiden oppilaitosten liiton puheenjohtaja ja pääsin seuraamaan alan kehitystä aitiopaikalta – kenties siihen myös hiukkasen vaikuttamaan. Samaan aikaan olin FIDEAn hallituksessa.

Ennen rehtorin pestiä olin yrittäjä Action in Management Suomi Oy, Ltd:ssä (AiMS). Koulutin työyhteisöjä draaman avulla. Valmistelin jokaisen työn huolellisten ennakkohaastattelujen ja yhteisöön tutustumisen pohjalta. Työn aikana haettiin yhteisöstä itsestään ratkaisuja niitä hiertäviin asioihin erilaisten, juuri heille kirjoitettujen käsikirjoitusten ja harjoitteiden avulla. Päätöskalau oli forum-teatterista, kehittäjänsä luvalla, muotoillulla elävällä tapaustutkimuksella. Koulutusrupeamaan lisättiin erilaisia muita aktiivisia oppimismenetelmiä. Keikoilla toimin eräänlaisena jokerin ja johdattelijan sekamuotona, solenoidina. Mukanani oli yleensä kolme näyttelijää, joiden kanssa olimme etukäteen käyneet läpi tavoitteet ja harjoitelleet käsikirjoitetut osuudet. Pääosan töistä tein ministeriöissä ja keskusvirastoissa. AiMS sai vuonna 2006 Valtionkonttorin myöntämän ”palkinnon erinomaisesta työstä valtion organisaatioiden työhyvinvoinnin kehittämisestä”. Palkinto myönnettiin ensimmäistä kertaa palveluntuottajalle ja se lämmittää vieläkin. Perusteluissa todettiin: ”Useita erinomaisesti onnistuneita toimeksiantoja valtion työpaikoilla. Draamamenetelmän tehokkuus vaikeiden asioiden käsittelyssä. Menetelmä soveltuu erinomaisesti oman toimintatavan ja vuorovaikutuksen analysointiin työyhteisössä.” Draamalla voi siis saada paljon aikaan myös asiaan vihkiytymättömien mielestä!

Polun alkupää draaman maailmassa työskentelyyn löytyi lastentarhaopettajaopintojen aikana ja päiväkotityössä. Näyttämötaiteen sisälle pääsin nukketeatterikursseilla, ja Lahjat Omat nukketeatterin sekatyöläisrahoittajanukettajaohjaajana. Erilaisista luottamustoimista kertyi kokemusta siitä, että maailmaa pitäisi oikaista. Kertynyt tietotaito ei riittänyt, tuntui, että asioihin vaikuttamiseen tarvitsen jotakin A-nelosten lisäksi. Jyväskylän avoimen ihanat draamaopinnot vastasivat tarpeeseen. Niinpä sitten sattumien kautta siirryin draamatyöläiseksi.

Yksi hauskeimmista sattumista oli se, että jäin yhtenä iltana IDEAn maailmankongressissa Norjassa nälkäiseksi. Samaan aikaan ovenraossa ruokaa ronkkumassa oli myös, silloin vielä tuleva, yhtiökumppanini Roger Hancock. Siitä se sitten AiMS lähti ja aikanaan hän uskalsi myydä omat osakkeensa Luostarisen Leenalle, kun minä oli kuulemma oppinut riittävästi. Leenan kanssa lopetimme sitten yhtiön aikanaan.

Järisyttävin kokemukseni näyttämöllä on ollut Bernarda Alban talon hirviöäidin rooli. Näyttämön ulkopuolella paitsi kunnia olla fidealisti, myös ikuistus tanskalaisten ideaalisten kansikuvatyttonä panee odottelemaan nyt sitten kutsuja Broadwaylle... Sitä ennen katselen mihin tämä elämä vie.